

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 563

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 iulie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 578 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 37 teza a treia din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-3	Decizia nr. 851 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă	20-21
Decizia nr. 606 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale	3-5	Decizia nr. 852 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	22-23
Decizia nr. 618 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	5-7	Decizia nr. 855 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	23-24
Decizia nr. 645 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 și art. 23 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune	7-8	Decizia nr. 856 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	25-26
Decizia nr. 685 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (3), (4) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	9-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 687 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11-13	1.329. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice	26-27
Decizia nr. 693 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă	13-14	1.927/C. — Ordin al ministrului justiției privind republicarea Ordinului ministrului justiției nr. 710/C/1995 pentru adoptarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	27
Decizia nr. 730 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248 ¹ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală.....	15-16	2.168. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008	27-29
Decizia nr. 735 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a), b), c) și art. 71 alin. 1 din Codul penal.....	17-18	4.721. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind structura anului școlar 2008—2009	29-30
Decizia nr. 740 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 51 alin. 2, art. 52, art. 386, art. 389, art. 391 și art. 392 din Codul de procedură penală	18-19	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
		614. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005	30-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 578

din 20 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 37 teza a treia din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 37 teza a doua din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Ghizela Waltraud Mladen în Dosarul nr. 4.528/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 3 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.528/325/2007, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 37 teza a doua din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Ghizela Waltraud Mladen.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin normelor constituționale referitoare la protecția proprietății, deoarece prin stabilirea unui termen până la care pot fi depuse cererile pentru reconstituirea dreptului de proprietate „se limitează și se îngreșează dreptul de proprietate”.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază excepția ca neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății se aplică numai după dobândirea dreptului de proprietate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, așa cum rezultă din încheierea de sesizare a instanței, precum și din notele scrise ale autorului excepției, îl reprezintă prevederile art. I pct. 37 teza a treia din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste prevederi au următoarea redactare:

„[...] *Persoanele fizice și persoanele juridice care nu au depus în termenele prevăzute de Legea nr. 169/1997 și de prezenta lege cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate sau, după caz, actele doveditoare pot formula astfel de cereri până la data de 30 noiembrie 2005 inclusiv.[...]*”

Textul constituțional invocat ca fiind încălcat este cel al art. 44 alin. (2), (3), (4) și (8) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că prin art. I pct. 37 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 a fost modificat art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997. Asupra constituționalității art. 33 din Legea nr. 1/2000, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 246 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007, statuând că acest text de lege este constituțional.

În considerentele acestei decizii, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a reținut că invocarea dispozițiilor constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății nu poate fi reținută întrucât aceste dispoziții constituționale se aplică numai după dobândirea dreptului de proprietate. Or, în cauză, persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere nu au calitatea de proprietar.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 37 teza a treia din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Ghizela Waltraud Mladen în Dosarul nr. 4.528/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 606

din 20 mai 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004
pentru alegerea autorităților administrației publice locale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate, „un grup de independenți reuniți pe aceeași listă electorală exprimă într-o manieră proprie, specifică, programul unui segment de cetățeni. Acest grup poate fi considerat ca fiind un veritabil intermediar între popor și putere.”;

— prevederile constituționale ale art. 8 alin. (1), conform cărora „(1) *Pluralismul în societatea românească este o condiție și o garanție a democrației constituționale*”, nu reduc „ca posibilitate exprimarea ideilor numai la partidele politice pentru că, fără îndoială, și grupul de independenți, în procesul electoral, poate exprima voința politică a cetățenilor într-o dimensiune proprie”;

— art. 30 alin. (1) din Constituție prevede că „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile*”. Or, „prin listele de candidați independenți se realizează și libertatea de exprimare în procesul electoral”;

— lista de candidați independenți, dacă este admisă în mod legal, constituie o formulă de asociere în vederea realizării drepturilor lor constituționale, astfel cum prevede art. 40 alin. (1) din Legea fundamentală, care stabilește că „*Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere*”. Sub acest aspect, în comentariile la Legea electorală a României din anul 1990, București 1990, pag.21, se precizează că pentru candidații independenți legea prevede și posibilitatea **asocierii** lor pe liste de candidați independenți;

— dispozițiile constituționale ale art. 53 referitoare la „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*” nu cuprind și segmentul electoral, iar reglementarea criticată „este de fapt o restrângere a exercițiului unor drepturi constituționale care nu se justifică într-o societate democratică și care este discriminatoriu față de cetățenii cu drept de vot ce formează corpul electoral”.

În legătură cu încălcarea art. 16 alin. (1) — „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*” — și art. 29 alin. (1) teza întâi — „*Libertatea gândirii și a opiniilor, [...] nu pot fi îngrădite sub nicio formă*” nu sunt formulate motive de neconstituționalitate.

Autorul excepției mai arată că „situația pe care o semnalăm apare în mare măsură identică cu asocierea cetățenilor

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată, direct, de Avocatul Poporului.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 6 mai 2008 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 13 mai 2008 și apoi, având în vedere imposibilitatea întrunirii completului, pentru data de 20 mai 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Cu Adresa nr. 001811 din 27 februarie 2008, **Curtea Constituțională a fost sesizată de Avocatul Poporului cu excepția de neconstituționalitate a art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale**, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile de lege criticate contravin art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 29 alin. (1) teza întâi, art. 30 alin. (1), art. 40 alin. (1) și art. 53 din Constituție, astfel:

— sesizarea „privește o formă de participare la procesul electoral și de exprimare a voinței populare care nu se regăsește în programele și platformele politice”. Or, în temeiul art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în*

prevăzută de art. 74 alin. (1) din Constituție care reglementează „inițiativa populară”, precum și cu dispozițiile constituționale ale art. 150 care permit „asocierea cetățenilor în vederea inițiativei revizuirii Constituției”.

În sfârșit, consideră că declararea neconstituționalității art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 „nu atrage obligații în plus pentru stat, nu obligă la nicio subvenție bugetară electorală ca la partidele politice, ci, dimpotrivă, creează obligații doar în sarcina candidaților independenți”, și „nici riscuri pentru alegerile locale, doar candidații independenți își asumă toate riscurile, dar, în același timp, își pot prospecta șansele lor electorale”. Oricum, apreciază că prevederile art. 48 alin. (3) din legea criticată „sunt și inutile”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, care prevăd „(3) Nu se admit liste de candidați independenți pentru funcția de consilier”.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, invocă încălcarea următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (3) potrivit căruia „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”; art. 8 alin. (1) conform cu care „(1) Pluralismul în societatea românească este o condiție și o garanție a democrației constituționale”; art. 16 alin. (1) care privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări; art. 29 alin. (1) teza întâi care prevede că „Libertatea gândirii și a opiniilor, [...] nu pot fi îngrădite sub nicio formă”; art. 30 alin. (1) în conformitate cu care „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”; art. 40 alin. (1) care stabilește că „Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere” și art. 53 referitor la „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, în opinia autorului excepției, dispoziția cuprinsă în art. 48 alin. (3) din legea criticată, care prevede că „Nu se admit liste de candidați independenți pentru funcția de consilier”, este neconstituțională deoarece încalcă dreptul fundamental al cetățenilor la asociere și are caracter discriminatoriu întrucât stabilește condiții mai grele pentru candidații independenți decât pentru candidații propuși de partidele politice.

Analizând criticile formulate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse pentru următoarele considerente:

1. Precedentul legislativ constând în prevederile art. 11 alin. (4) din Decretul-lege nr. 92/1990, conform cărora candidații independenți aveau posibilitatea de a se asocia pe liste de candidați independenți, nu are concludență în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

— Textul de lege se referea numai la alegerile parlamentare din 20 mai 1990, astfel cum rezultă din art. 99 al acestui act normativ;

— Decretul-lege nr. 92/1990 a fost o reglementare complexă — și constituțională, și electorală —, temporară și tranzitorie și cu referire expresă la Constituția ce urma să fie adoptată;

— Constituția din 1991 și forma revizuită din 2003 prevăd, în art. 72 alin. (3) lit. a) și, respectiv, în art. 73 alin. (3) lit. a), că sistemul electoral se reglementează prin lege organică;

— Legile organice care au reglementat sistemul electoral în baza Constituției nu au admis o astfel de modalitate de exercitare a dreptului de a fi ales prin liste de candidați independenți;

— Rațiunile justificative ale neacceptării listei de candidați independenți pentru funcția de consilier se regăsesc în dezbaterile parlamentare care au avut loc în procedurile legislative respective;

— Lista de candidați independenți avea accepțiunea că reprezintă un număr de persoane fizice care nu aparțineau niciunui partid politic și care se organizau într-o grupare ad-hoc, pe o listă de independenți care doreau să obțină în alegerile parlamentare mandate de deputat sau de senator; experiența a eșuat și nu s-a repetat.

2. Expunerea excepției face referire și la unele texte ale Constituției, și anume:

— art. 1 alin. (3) — statul de drept, democratic și social;

— art. 8 alin. (1) — pluralismul politic;

— art. 16 alin. (1) — egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice;

— art. 29 alin. (1) teza întâi — libertatea gândirii și a opiniilor;

— art. 30 alin. (1) — libertatea de exprimare;

— art. 53 — restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți.

Enunțarea textelor constituționale menționate nu are și motivarea care să demonstreze încălcarea lor prin prevederile art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale; lipsa motivării nu poate fi suplinită.

Complementar la enunțările menționate, se mai face referire și la asocierea cetățenilor în cazurile de inițiativă legislativă, potrivit art. 74 alin. (1), precum și la revizuirea Constituției, potrivit art. 150 din Constituție. Aceste enunțări reprezintă reglementări constituționale determinate, din care însă nu se poate deduce o similitudine de rezolvare sau o soluție de împrumut pentru temeinicia excepției de neconstituționalitate.

3. În fine, este invocată încălcarea dispozițiilor art. 40 alin. (1) din Constituție, dreptul la asociere al cetățenilor.

Cu privire la dreptul la asociere al cetățenilor, Curtea are în vedere și reține următoarele:

Art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantează libertatea de asociere, care constă în dreptul fiecăruia de a constitui, alături de alte persoane, o anumită grupare sau de a se afilia la o grupare deja existentă, în vederea realizării unor interese comune, pe o durată determinată sau nedeterminată, grupare cu sau fără personalitate juridică.

Din textul citat rezultă că esențial este să se constituie o grupare sau să se afilieze la o grupare deja constituită, având drept scop realizarea de interese comune ale celor asociați.

Astfel fiind determinat de art. 11 din Convenție conceptul de „asociație”, acesta nu se poate identifica cu libertatea generală, și anume aceea de a avea o legătură cu alte persoane. Din această constatare rezultă și că o „grupare de independenți”

fără a exista o asociație în sensul legii nu corespunde conceptului de „asociație”.

Drepturile și libertățile fundamentale prevăzute de Constituție se regăsesc dezvoltate prin lege și, de regulă, legea este organică, așa cum prevede art. 73 din Constituție.

Sușinerea motivării excepției de neconstituționalitate lasă a se înțelege că simpla grupare pe o listă de candidați independenți este suficientă pentru a candida la funcția de consilier în administrația publică locală, fără a preexista o asociație legal constituită, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26 din 30 ianuarie 2000, cu privire la asociații și fundații, sediul materiei în legislația națională.

Dreptul de asociere a cetățenilor în statul de drept are reglementare în actul normativ menționat și se exercită, se realizează și este garantat în condițiile prevăzute de această lege. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 1, asociațiile sau fundațiile se pot constitui de către persoane fizice sau juridice, pentru a desfășura o activitate de interes general, în interesul unei colectivități sau în interesul lor personal, ca asociații sau fundații, numai în condițiile legii. Asociațiile constituite conform acestei reglementări sunt persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial. În art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 se prevede că partidele politice, sindicatele și cultele religioase nu intră sub incidența acestei reglementări.

O asociație legal constituită are un act constitutiv, un statut propriu, acestea în forme autentice, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute ca formă și de fond; se înscrie în anumite evidențe publice, cu îndeplinirea unor proceduri de comunicare către autoritățile menționate, cu atribuții în domeniu, și se adresează instanței judecătorești pentru dobândirea personalității juridice, instanță care, evident, exercită și realizează controlul de legalitate.

Existența unei asociații legal constituite este premisa majoră *sine qua non* pentru desfășurarea activității potrivit obiectului de

activitate autorizat, iar lista de candidați apare ca o modalitate de realizare a scopului în cadrul obiectului de activitate. Aceste condiții trebuie imperativ realizate pentru ca o listă de candidați independenți să poată fi modalitatea legală de a candida la funcția de consilier local.

Pe de altă parte și în același timp, se constată că art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 prevede expres și imperativ că partidele politice, sindicatele și cultele religioase nu cad sub incidența acestei reglementări.

Se mai constată și că, în Legea partidelor politice, Legea nr. 14 din 9 ianuarie 2003, art. 55 asimilează regimului partidelor politice și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care participă la alegeri și, prin aceasta, creează un sistem electoral unic pentru toți competitorii electorali.

Din cele reținute apare o evidentă situație de neconciliere a unei asociații de independenți, de genul celei preconizate, cu reglementarea legală existentă în materie electorală.

Acceptarea modalității electorale de a candida la funcția de consilier local, susținută de excepția de neconstituționalitate, rezultă că este o problemă de reglementare prin lege, și aceasta este atribuția exclusivă a Parlamentului, atribuție ce nu poate fi realizată pe calea excepției invocate.

4. Considerentele motivării excepției nu constituie temeiuri de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, ci ele tind la modificarea acestei legi privind alegerile locale.

De altfel, în partea finală a redactării excepției de neconstituționalitate se și menționează următoarele: „Totodată, apreciem că dispozițiile art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, sunt și inutile.” Această concluzie finală a sesizării este de natură a lămuri pe deplin finalitatea sesizării de neconstituționalitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată, direct, de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 618

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Petrică Herăscu în Dosarul nr. 5.885/233/2006 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 ca neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții în această materie. În ceea ce privește excepția ce are ca obiect prevederile art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, concluziile sunt de respingere ca inadmisibilă, întrucât autorul nu și-a motivat critica de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.885/233/2006, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Petrică Herăscu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia se limitează la a enumera câteva articole din Constituție, fără a argumenta în ce manieră sunt acestea nesocotite.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Astfel, referitor la dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, instanța arată că lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului este menită să îi permită acestuia exercitarea rolului activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale de către părți. Prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură care atribuie instanței de judecată rolul de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, instituind obligația de a le respinge pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă:
„*Instanța poate suspenda judecata:*

1. *când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;*”;

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992: „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale, încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 care consacră principiul egalității în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare și art. 146 lit. d) care stabilește atribuția Curții Constituționale în controlul legilor și ordonanțelor.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că autorul excepției se limitează în a enumera textele constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

În ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că asupra constituționalității acestora s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006. Cu acel prilej s-a reținut, în esență, că aceste prevederi sunt constituționale, reprezentând norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale, instanța de judecată având rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, cu obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Petrică Herăscu în Dosarul nr. 5.885/233/2006 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 645

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 și art. 23 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

contrare art. 16 din Constituție, întrucât creează o discriminare între consilierii de probațiune și personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești, deși activitatea acestora are aceeași finalitate și scop. În acest sens, arată că, anterior, prin Legea nr. 50/1996, ambele categorii profesionale au beneficiat de aceleași drepturi, incluzând dreptul la prima de vacanță, iar mai apoi consilierii din serviciile de probațiune au primit o reglementare distinctă, respectiv prin Legea nr. 327/2006, din care s-a omis dreptul la prima de vacanță, deși personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești a continuat să beneficieze de acest drept.

Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, discriminarea arătată de autorii excepției fiind evidentă, întrucât prin Legea nr. 327/2006 au fost retrase drepturile avute, acestea fiind prevăzute pentru toate celelalte categorii de personal ale Ministerului Justiției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că instituirea unor reguli speciale este justificată de situația diferită a personalului din serviciile de probațiune care constituie o categorie distinctă în sfera sistemului judiciar.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 și 23 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune, excepție ridicată de Ion Sorin Vezure, Eliza Doruța Moga, Daniela Popescu, Carmen Melencu, Oxana Andrei și Ramona Turtoi în Dosarul nr. 9.816/95/2007 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca nefundată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textele de lege criticate nu conțin dispoziții contrare prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.816/95/2007, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 și 23 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune.** Excepția a fost ridicată de Ion Sorin Vezure, Eliza Doruța Moga, Daniela Popescu, Carmen Melencu, Oxana Andrei și Ramona Turtoi în cadrul unei acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești reprezentând prima de concediu de odihnă pentru anul 2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că textele de lege criticate sunt

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 și 23 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 19 iulie 2006, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 15: „(1) Personalul din serviciile de probațiune beneficiază de concediu de odihnă plătit.

(2) Durata concediului de odihnă este de 30 de zile lucrătoare și corespunde activității desfășurate timp de un an calendaristic.

(3) Concediul anual de odihnă se efectuează de către personalul din serviciile de probațiune, de regulă, în perioada vacanței judecătorești.

(4) Cererile de concediu de odihnă ale consilierilor de probațiune se aprobă de șeful serviciului de probațiune.

(5) Cererile de concediu de odihnă ale inspectorilor de probațiune și ale șefilor serviciilor de probațiune se aprobă de directorul Direcției de probațiune.

(6) Conducerile Direcției de probațiune și ale serviciilor de probațiune au obligația să asigure efectuarea concediului de odihnă de către personal în cursul anului calendaristic în care s-a născut acest drept, zilele de concediu neefectuate putând fi reportate în primul trimestru al anului următor.”;

— Art. 23: „Prevederile Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se mai aplică personalului din serviciile de probațiune la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Autorii excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor art. 16 din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției critică faptul că prin art. 15 din Legea nr. 327/2006 este reglementat dreptul la concediu de odihnă al personalului din serviciile de probațiune, fără a se prevedea și dreptul la prima de vacanță. Acest drept a fost acordat anterior prin Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, și păstrat, ulterior abrogării acestei legi, pentru personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2007.

Considerând că personalul din serviciile de probațiune îndeplinește funcții echivalente personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 și art. 23 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune, excepție ridicată de Ion Sorin Vezure, Eliza Doruța Moga, Daniela Popescu, Carmen Melencu, Oxana Andrei și Ramona Turtoi în Dosarul nr. 9.816/95/2007 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

autorii excepției susțin că diferența de tratament juridic este discriminatorie. Acesta este motivul pentru care se critică și prevederea art. 23 din Legea nr. 327/2006 prin care se stabilește că dispozițiile Legii nr. 50/1996 nu mai sunt aplicabile pentru consilierii de probațiune.

Față de aceste susțineri, Curtea observă că prin Legea nr. 50/1996 au fost reglementate inițial, unitar, salarizarea și alte drepturi ce au revenit magistraților și personalului din organele autorității judecătorești. Prin dispozițiile ce se aplicau în mod uniform tuturor acestor categorii profesionale era consacrat, în art. 411, dreptul la prima de concediu. Ulterior, salarizarea și celelalte drepturi ce revin diferitelor categorii profesionale prevăzute în acest act normativ au primit o reglementare separată. Astfel, spre exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 18 decembrie 2002, a reglementat salarizarea și alte drepturi ale magistraților, Ordonanța Guvernului nr. 64/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 1 septembrie 2006, a reglementat salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, Legea nr. 327/2006 a reglementat salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune, iar Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, abrogând în totalitate Legea nr. 50/1996, a reglementat salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Rațiunea pe care a avut-o legiuitorul în instituirea unei reglementări diferențiate pe categorii socio-profesionale a fost întemeiată pe necesitatea unui tratament diferențiat care să țină cont de situațiile specifice în care se găseau aceste categorii de persoane. Astfel, în expunerea de motive ce a stat la baza adoptării Legii nr. 327/2006 se arată, în esență, că, având în vedere activitatea și pregătirea personalului din serviciile de probațiune, această lege este necesară tocmai pentru a crea un regim mai favorabil acestei categorii de persoane, prin acordarea unor salarii și a unor drepturi care să compenseze efortul și riscurile ce le implică activitatea desfășurată.

Având în vedere tot acest context, precum și motivele pe care le-a avut în vedere legiuitorul atunci când a instituit un tratament juridic diferențiat pentru categoriile socio-profesionale mai sus amintite, Curtea apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens, trebuie amintit că aceste prevederi constituționale au în vedere instituirea unui tratament juridic identic pentru situații similare, însă nu presupun omogenitate. Astfel, situații diferite justifică, și în anumite cazuri chiar impun, un tratament juridic diferențiat.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 685

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (3), (4) și (7)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Claudia Miu — prim-magistrat-asistent

52/54/2008, 53/54/2008, 54/54/2008, 55/54/2008, 56/54/2008,
57/54/2008, 58/54/2008, 59/54/2008, 60/54/2008, 61/54/2008,
62/54/2008, 63/54/2008, 64/54/2008, 65/54/2008, 66/54/2008,
67/54/2008, 69/54/2008, 70/54/2008, 71/54/2008, 73/54/2008,
75/54/2008, 76/54/2008, 77/54/2008, 78/54/2008, 79/54/2008,
80/54/2008, 81/54/2008, 82/54/2008, 83/54/2008, 84/54/2008,
85/54/2008, 86/54/2008, 87/54/2008, 88/54/2008, 89/54/2008,
90/54/2008, 91/54/2008, 92/54/2008, 93/54/2008, 94/54/2008,
95/54/2008, 96/54/2008, 97/54/2008, 98/54/2008, 99/54/2008,
100/54/2008, 101/54/2008, 102/54/2008, 103/54/2008, 105/54/2008,
106/54/2008, 107/54/2008, 109/54/2008, 110/54/2008, 111/54/2008,
112/54/2008, 113/54/2008, 115/54/2008, 116/54/2008, 118/54/2008,
128/54/2008, 129/54/2008, 130/54/2008, 131/54/2008, 132/54/2008,
133/54/2008, 134/54/2008, 137/54/2008, 138/54/2008, 139/54/2008,
140/54/2008, 141/54/2008, 142/54/2008, 143/54/2008, 144/54/2008,
145/54/2008, 146/54/2008, 147/54/2008, 148/54/2008, 149/54/2008,
150/54/2008, 151/54/2008, 152/54/2008, 153/54/2008, 154/54/2008,
155/54/2008, 156/54/2008, 157/54/2008, 158/54/2008, 159/54/2008,
160/54/2008, 161/54/2008, 162/54/2008, 163/54/2008, 164/54/2008,
165/54/2008, 166/54/2008, 167/54/2008, 168/54/2008, 170/54/2008,
171/54/2008, 172/54/2008, 174/54/2008, 175/54/2008, 176/54/2008,
177/54/2008, 178/54/2008, 230/54/2008, 375/54/2008, 380/54/2008,
381/54/2008, 384/54/2008, 387/54/2008, 391/54/2008, 392/54/2008,
396/54/2008, 397/54/2008, 400/54/2008, 405/54/2008, 406/54/2008,
407/54/2008, 408/54/2008, 409/54/2008, 410/54/2008, 412/54/2008,
414/54/2008, 415/54/2008, 416/54/2008, 426/54/2008, 427/54/2008,
428/54/2008, 430/54/2008, 431/54/2008, 432/54/2008, 434/54/2008,
437/54/2008, 438/54/2008, 439/54/2008, 440/54/2008, 441/54/2008,
445/54/2008, 446/54/2008, 450/54/2008, 453/54/2008, 454/54/2008,
456/54/2008, 459/54/2008, 462/54/2008, 467/54/2008, 468/54/2008,
469/54/2008, 479/54/2008, 480/54/2008, 481/54/2008, 482/54/2008,
485/54/2008, 490/54/2008, 491/54/2008 și 492/54/2008, **Curtea**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (3), (4) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Dolj în Dosarul nr. 34/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială, cauză înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 349D/2008.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 361D/2008—426D/2008, nr. 435D/2008—505D/2008, nr. 826D/2008—876D/2008 și nr. 1.020D/2008, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 349D/2007.

La apelul nominal răspunde reprezentantul Societății Comerciale „Arnold” — S.R.L. din comuna Castranova, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 349D/2008, nr. 361D/2008—426D/2008, nr. 435D/2008—505D/2008, nr. 826D/2008—876D/2008 și nr. 1.020D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul părții prezente nu se opune conexării.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 361D/2008—426D/2008, nr. 435D/2008—505D/2008, nr. 826D/2008—876D/2008 și nr. 1.020D/2008 la Dosarul nr. 349D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Luând cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 12/54/2008, 17/54/2008, 18/54/2008, 19/54/2008, 20/54/2008, 21/54/2008, 22/54/2008, 23/54/2008, 24/54/2008, 28/54/2008, 30/54/2008, 31/54/2008, 32/54/2008, 33/54/2008, 34/54/2008, 35/54/2008, 36/54/2008, 37/54/2008, 38/54/2008, 39/54/2008, 41/54/2008, 42/54/2008, 43/54/2008, 44/54/2008, 45/54/2008, 46/54/2008, 47/54/2008, 48/54/2008, 49/54/2008, 50/54/2008, 51/54/2008,

obține pe cale electronică informații de pe pagina de internet a Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, iar volumul de informații referitoare la societățile comerciale este foarte mare. Se arată că nu există un cuprins al actelor publicate, cu toate că se editează „30 de monitoare zilnic”, ceea ce face imposibilă identificarea datei la care a fost publicată o anumită informație în vederea exercitării drepturilor prevăzute de lege. Autorul excepției mai susține că nici dispozițiile alin. (7) nu sunt previzibile și accesibile deoarece data de la care începe să curgă termenul de formulare a cererii de numire a lichidatorului este incertă, întrucât hotărârea devine irevocabilă fie prin expirarea termenului de recurs, fie prin soluționarea recursului.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 237 alin. (3), (4) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următoarea redactare:

„(3) *Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând să se îndrepte împotriva societății.*

(4) *În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul societății dizolvate, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri, tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, se reduc cu 50 %. [...]*

(7) *Dacă în termen de 3 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare nu se procedează la numirea lichidatorului, judecătorul delegat, la cererea oricărei persoane interesate, numește un lichidator de pe Lista practicienilor în reorganizare și lichidare, remunerarea acestuia urmând a fi făcută din averea persoanei juridice dizolvate sau, în cazul lipsei acesteia, din fondul de lichidare constituit în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării*

judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Autorul excepției susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitoare la *accesul liber la justiție*, ale art. 24 alin. (1) referitoare la *dreptul la apărare* și ale art. 129 referitoare la *folosirea căilor de atac*, întrucât ele nu sunt previzibile și accesibile, deoarece nu prescriu reguli de procedură clare cu privire la condițiile și termenele în care justițiabilii să își poată exercita drepturile procesuale.

Curtea reține că, potrivit alin. (1) al textului criticat, tribunalul va putea pronunța o hotărâre de dizolvare a societății comerciale în cazurile în care societatea nu mai îndeplinește condițiile legale de funcționare ca urmare a unor împrejurări care se datorează propriei lipse de diligență. Dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 237 din Legea nr. 31/1990 se aplică numai acestei categorii de societăți, așa cum rezultă chiar din alin. (2) care stabilește că nu se aplică prevederile alin. (1) lit. c) „*în cazul în care societatea a fost în activitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului.*” De asemenea, Curtea reține că în materie civilă și comercială lipsa de diligență este un element al relei-credițe, or, într-un stat de drept toate subiectele de drept trebuie să își exercite drepturile și obligațiile cu *bună credință*. De aceea, în cazul unui dezinteres evident al societăților comerciale, legiuitorul are legitimare constituțională să reglementeze dizolvarea acestora prin hotărâre a tribunalului, a cărei publicitate se face nu potrivit Codului de procedură civilă, ci prin comunicarea hotărârii către direcția generală a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și prin publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea IV-a.

Curtea constată că prin reglementarea unor reguli speciale de procedură în materia dizolvării persoanelor juridice ce desfășoară acte de comerț, legiuitorul nu a obstrucționat *accesul la justiție* al societăților comerciale și nici nu a încălcat *dreptul la apărare*, garantate de art. 21 și 24 din Constituție, ci, așa cum rezultă din dispozițiile alin. (5) al art. 237, orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității. Astfel, nu se înlătură posibilitatea persoanelor care dovedesc un interes de a se adresa justiției și de a se prevala de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, de a produce probe în apărare, inclusiv de a dovedi netemeinicia hotărârii tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea societății comerciale. Această măsură legislativă este o expresie a obligației statului, prevăzută la art. 135 din Constituție, de a elimina din viața economică societățile comerciale neviabile, pentru a conferi dinamismul necesar unei economii de piață.

Curtea Constituțională constată că este nefondată și critica ce vizează încălcarea exigențelor de elaborare a normelor juridice.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004, textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, pentru a asigura precizia și claritatea dispozițiilor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea. Astfel, în Cauza *Hertel contra Elveției* — 1998, Curtea Europeană a reținut că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație. Există multe legi

care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare depinde de practică, așa cum se întâmplă și în cazul judecătorului român.

Și în Cauza *Wingrove contra Marii Britanii— 1996*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că legea internă pertinentă care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela la nevoie la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act

determinat. Așa fiind, o lege care atribuie o putere de apreciere (cum este, în speță, cazul judecătorului român) nu contravine, în principiu, acestei exigențe.

Curtea constată că dispozițiile de lege criticate sunt suficient de clare și accesibile, însă punerea lor în aplicare depinde de diligența societăților comerciale ce sunt vizate de aceste dispoziții. Potrivit art. 129 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele de procedură, putând să instituie prevederi speciale, derogatorii de la dreptul comun, în vederea unor situații specifice.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (3), (4) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Dolj în dosarele nr. 12/54/2008, 17/54/2008, 18/54/2008, 19/54/2008, 20/54/2008, 21/54/2008, 22/54/2008, 23/54/2008, 24/54/2008, 28/54/2008, 30/54/2008, 31/54/2008, 32/54/2008, 33/54/2008, 34/54/2008, 35/54/2008, 36/54/2008, 37/54/2008, 38/54/2008, 39/54/2008, 41/54/2008, 42/54/2008, 43/54/2008, 44/54/2008, 45/54/2008, 46/54/2008, 47/54/2008, 48/54/2008, 49/54/2008, 50/54/2008, 51/54/2008, 52/54/2008, 53/54/2008, 54/54/2008, 55/54/2008, 56/54/2008, 57/54/2008, 58/54/2008, 59/54/2008, 60/54/2008, 61/54/2008, 62/54/2008, 63/54/2008, 64/54/2008, 65/54/2008, 66/54/2008, 67/54/2008, 69/54/2008, 70/54/2008, 71/54/2008, 73/54/2008, 75/54/2008, 76/54/2008, 77/54/2008, 78/54/2008, 79/54/2008, 80/54/2008, 81/54/2008, 82/54/2008, 83/54/2008, 84/54/2008, 85/54/2008, 86/54/2008, 87/54/2008, 88/54/2008, 89/54/2008, 90/54/2008, 91/54/2008, 92/54/2008, 93/54/2008, 94/54/2008, 95/54/2008, 96/54/2008, 97/54/2008, 98/54/2008, 99/54/2008, 100/54/2008, 101/54/2008, 102/54/2008, 103/54/2008, 105/54/2008, 106/54/2008, 107/54/2008, 109/54/2008, 110/54/2008, 111/54/2008, 112/54/2008, 113/54/2008, 115/54/2008, 116/54/2008, 118/54/2008, 128/54/2008, 129/54/2008, 130/54/2008, 131/54/2008, 132/54/2008, 133/54/2008, 134/54/2008, 137/54/2008, 138/54/2008, 139/54/2008, 140/54/2008, 141/54/2008, 142/54/2008, 143/54/2008, 144/54/2008, 145/54/2008, 146/54/2008, 147/54/2008, 148/54/2008, 149/54/2008, 150/54/2008, 151/54/2008, 152/54/2008, 153/54/2008, 154/54/2008, 155/54/2008, 156/54/2008, 157/54/2008, 158/54/2008, 159/54/2008, 160/54/2008, 161/54/2008, 162/54/2008, 163/54/2008, 164/54/2008, 165/54/2008, 166/54/2008, 167/54/2008, 168/54/2008, 170/54/2008, 171/54/2008, 172/54/2008, 174/54/2008, 175/54/2008, 176/54/2008, 177/54/2008, 178/54/2008, 230/54/2008, 375/54/2008, 380/54/2008, 381/54/2008, 384/54/2008, 387/54/2008, 391/54/2008, 392/54/2008, 396/54/2008, 397/54/2008, 400/54/2008, 405/54/2008, 406/54/2008, 407/54/2008, 408/54/2008, 409/54/2008, 410/54/2008, 412/54/2008, 414/54/2008, 415/54/2008, 416/54/2008, 426/54/2008, 427/54/2008, 428/54/2008, 430/54/2008, 431/54/2008, 432/54/2008, 434/54/2008, 437/54/2008, 438/54/2008, 439/54/2008, 440/54/2008, 441/54/2008, 445/54/2008, 446/54/2008, 450/54/2008, 453/54/2008, 454/54/2008, 456/54/2008, 459/54/2008, 462/54/2008, 467/54/2008, 468/54/2008, 469/54/2008, 479/54/2008, 480/54/2008, 481/54/2008, 482/54/2008, 485/54/2008, 490/54/2008, 491/54/2008 și 492/54/2008 ale **Curții de Apel Craiova — Secția comercială**.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Mi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 687

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de

Societatea Comercială „Makinvest Com” — S.R.L. din Galați, Petrișor Gabriel Irimia, Cornelia Hogeș și Marius Herăscu în Dosarul nr. 1.150/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.150/44/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Makinvest Com” — S.R.L. din Galați, Petrișor Gabriel Irimia, Cornelia Hogeș și Marius Herăscu în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd o cale de atac administrativă necontencioasă, prealabilă adresării instanței de contencios administrativ, fapt ce îngreșește accesul liber la justiție.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât, deși nu înlătură accesul la justiție, textele de lege criticate condiționează exercitarea acestui drept fundamental.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că instituirea unei proceduri administrative prealabile nu este contrară principiului liberului acces la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești. De asemenea, arată că nicio dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: „(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”;*

— Art. 7 din Legea nr. 554/2004: „(1) *Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.*

(1) *În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.*

(2) *Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.*

(3) *Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).*

(4) *Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).*

(5) *În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.*

(6) *Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:*

a) *de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;*

b) *de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;*

c) *de la data încalcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;*

d) de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;

e) de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.”

Autorii excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele invocate de autorii excepției în prezenta cauză au mai fost analizate și cu alte prilejuri, statuându-se în mod constant că „instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent. Se realizează astfel, pe de o parte, protecția persoanei vătămate și a administrației, iar, pe de altă parte, degrevarea instanțelor judecătorești de contencios administrativ de acele litigii care pot fi soluționate pe cale administrativă, dându-se expresie principiului celerității”. De asemenea, Curtea a reținut că „nicio dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să

se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este, de exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic”. În plus, s-a arătat că dreptul de acces liber la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus anumitor condiționări. Prin urmare, Curtea a statuat că „parcursul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu îngreșește dreptul de acces liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”.

În acest sens, poate fi amintită Decizia nr. 927 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 382 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2007.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, Curtea constată că autorii excepției nu arată sub ce aspect se creează discriminare și nici între ce categorii de persoane există o diferență de tratament juridic. Cu toate acestea, Curtea observă că textele de lege se aplică în mod uniform tuturor persoanelor care se încadrează în ipoteza legală, fără privilegii ori discriminări.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Makinvest Com” — S.R.L. din Galați, Petrișor Gabriel Irimia, Cornelia Hogeș și Marius Herăscu în Dosarul nr. 1.150/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 693

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Adrem Invest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 43.134/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde avocatul Doru Calueanu pentru partea Societatea Comercială „Cascade Empire” — S.R.L. din Sebeș, cu împuternicire avocațială depusă, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Apărătorul ales al Societății Comerciale „Cascade Empire” — S.R.L. din Sebeș solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că acesta a fost ridicată pentru tergiversarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 43.134/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Adrem Invest” — S.R.L. din București în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează nejustificat exercitarea dreptului la apărare al părților în proces.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul poate stabili anumite limite procedurale de exercitare a dreptului la apărare pentru a preveni eventualele abuzuri.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Adrem Invest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 43.134/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 156 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut:

„Instanța va putea da un singur termen pentru lipsă de apărare, temeinic motivată.

Când instanța refuză amânarea judecării pentru acest motiv, va amâna, la cererea părții, pronunțarea în vederea depunerii de concluzii scrise.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate prin numeroase decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 298 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, statuând că dispozițiile art. 156 din Codul de procedură civilă nu constituie o restrângere a dreptului la apărare, ci reprezintă o măsură de descurajare a exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale prin cereri de amânare a procesului în scopul tergiversării acestuia și al împiedicării îndeplinirii justiției.

De asemenea, facultatea instituită pentru judecător de a nu acorda un termen pentru lipsă de apărare (caz în care se va amâna pronunțarea, la cererea părții, pentru depunerea de concluzii scrise) sau de a acorda un singur termen în acest scop implică responsabilitatea acestuia în îndeplinirea actului de justiție, iar pentru eventualele abuzuri sau greșeli de judecată datorate încălcării dreptului la apărare, legea prevede remediile necesare.

Cu privire la invocarea prevederilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție, Curtea a constatat că și această susținere este neîntemeiată, deoarece dispozițiile procesuale criticate prevăd condițiile în care se poate amâna judecarea cauzei pentru lipsă de apărare, iar aceasta nu echivalează cu o restrângere a accesului la justiție, partea interesată având dreptul de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 730

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, precum și a prevederilor art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Truțescu în Dosarul nr. 4.359/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se prezintă personal partea Radu Rădoi și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Partea Radu Rădoi pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate ca întemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.359/4/2006, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, precum și a prevederilor art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihai Truțescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, ale art. 1 alin. (3) care garantează drepturile și libertățile cetățenilor, ale art. 23 alin. (11) și (12) referitoare la prezumția de nevinovăție și la stabilirea și aplicarea pedepselor numai în condițiile legii, ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 124—134.

Autorul excepției susține că dispozițiile din Codul penal criticate sunt neconstituționale, deoarece nu sunt prevăzute criterii care să distingă univoc când o persoană juridică de drept privat ori comercial este sau nu de interes public, lăsând la aprecierea discriminatorie a procurorului sau a judecătorului

acest proces. Astfel, pentru autoritățile și instituțiile publice, organul de cercetare penală, procurorul și judecătorul pot decide dacă acestea se încadrează în unitățile prevăzute de art. 145 din Codul penal, pe baza actului de înființare ori pe baza actului normativ care reglementează activitatea de organizare și funcționare a acestora. Or, în lipsa unei consacrări legale care să permită procurorului o astfel de calificare se încalcă principiul legalității, aprecierea analitică a acestuia fiind subiectivă și arbitrară, de natură să contravină principiilor legalității și imparțialității.

De asemenea, textele din Codul penal contravin și dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituție. Dreptul la apărare nu trebuie interpretat numai în sens formal, ci și material, substanțial, sens în care legea trebuie să creeze posibilitatea și garanția persoanei fizice, angajatului ori cetățeanului de a contesta calificarea pe care o dă judecătorul, procurorul sau organul de cercetare penală unei persoane juridice — dacă este sau nu de interes public. Or, atât Codul penal, cât și Codul de procedură penală nu asigură învinuitului sau inculpatului o astfel de garanție, ceea ce contravine și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la *Rezolvarea cauzelor*, autorul excepției susține că, în pofida prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), art. 53 și art. 124—134, dau dreptul procurorului atât de a efectua urmărirea penală, dar și instrucția penală. De asemenea, se arată că procurorul nu poate fi considerat a fi un organ judiciar imparțial, ceea ce afectează și principiul legalității procesului penal și al prezumției de nevinovăție, deoarece textul criticat consideră persoana împotriva căreia este îndreptată urmărirea penală deja responsabilă de săvârșirea faptei, deci vinovată.

Judecătoria Sectorului 4 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile din Codul penal sunt norme de drept substanțial care nu aduc atingere sub niciun aspect dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Astfel, în cursul procesului penal inculpatul are posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile procesuale pe care le implică procesul echitabil, inclusiv dreptul de a fi asistat de un avocat ales sau numit din oficiu.

În ceea ce privește dispozițiile din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului arată că, în măsura în care partea interesată consideră că procurorul a pronunțat în mod discreționar una dintre soluțiile menționate, aceasta are

posibilitatea, în cazul emiterii rechizitoriului, de a arăta judecătorului în ce constă nelegalitatea comisă, cât și, în cazul dispunerii unei soluții de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, pe aceea de a formula plângere potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală.

De asemenea, prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor, privind administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale, reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public, stabilit de prevederile art. 131 din Constituție. În calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor, Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței ori inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei.

Celelalte prevederi constituționale invocate în cauză nu sunt afectate în niciun fel de dispozițiile legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248 din Codul penal cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu contra intereselor publice*, art. 248¹ din Codul penal cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu în forma calificată* și art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Rezolvarea cauzelor*, care au următorul conținut:

— Art. 248 din Codul penal: „*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu*

îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”;

— Art. 248¹ din Codul penal: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală: „*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:*

1. *când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau inculpat și că acesta răspunde penal:*

a) *dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;*

b) *dacă acțiunea penală a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată;*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 299 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal și prin Decizia nr. 646 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2006, și Decizia nr. 275 din 24 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 3 martie 2003, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262 din Codul de procedură penală, respectiv art. 262 pct. 1 și pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, precum și a prevederilor art. 262 pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Trușescu în Dosarul nr. 4.359/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 735

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a), b), c) și art. 71 alin. 1 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a), b), c) și art. 71 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Liviu Ștefan Predoiu, Gheorghe Raită și Ștefan Preda în Dosarul nr. 5.161/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie, de Valerică Pantus și Tudorel Batca (Bîțca) în Dosarul nr. 1.950/231/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală, de Marinică Roznovăț în Dosarul nr. 7/121/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală, de Violeta Șerpaz în Dosarul nr. 4.712/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală și de Gheorghe Balic (Balâc) în Dosarul nr. 16/121/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă un angajat al părții Societatea Comercială „Zen Turism” — S.R.L. Ilfov, care însă nu are niciun fel de împuternicire din partea societății. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 563D/2008, nr. 911D/2008, nr. 1.017D/2008, nr. 1.033D/2008 și nr. 1.170D/2008 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 911D/2008, nr. 1.017D/2008, nr. 1.033D/2008 și nr. 1.170D/2008 la Dosarul nr. 563D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 februarie 2008, 25 martie 2008, 3 aprilie 2008 și 21 aprilie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.161/121/2006, nr. 1.950/231/2006, nr. 7/121/2005, nr. 4.712/121/2007 și nr. 16/121/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie și, respectiv, Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. 1 lit. a), b), c) și art. 71 alin. 1 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Liviu Ștefan Predoiu, Gheorghe Raită, Ștefan Preda, Valerică Pantus, Tudorel Batca (Bîțca), Marinică Roznovăț, Violeta Șerpaz și Gheorghe Balic (Balâc).

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 36 alin. (1) referitoare la dreptul de vot al cetățenilor și ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, deoarece interzicerea dreptului de a alege se transpune într-o

măsură disproporționată față de situația care a determinat-o și nu este necesară într-o societate democratică, unde toți cetățenii cu drept de vot trebuie să-și exercite această posibilitate chiar dacă au fost condamnați.

Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea de către legiuitor a unor criterii de individualizare a pedepsei are ca scop tocmai adaptarea pedepsei la nevoile de apărare socială, în raport de asemenea situații diferite: gravitatea concretă sau abstractă a infracțiunii, pericolozitatea infractorului etc. Evident, restrângerea unor drepturi ca urmare a interzicerii exercitării lor o anumită perioadă de timp, strict limitată prin hotărârea de condamnare, nu poate fi dispusă decât cu scopul de ansamblu și finalitatea specifică a fiecărei pedepse, determinată de mecanismul ce realizează individualizarea acesteia.

De aceea, alegerea de către judecător a drepturilor ce trebuie interzise, precum și determinarea perioadei de timp în care să nu fie exercitate, ca modalitate concretă de aplicare a pedepsei complementare, constituie, alături de pedeapsa principală dispusă, mijlocul de realizare a individualizării sancțiunii penale.

De asemenea, dispozițiile legale criticate reprezintă concretizarea prevederilor art. 36 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căroră nu au drept de vot persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale. Mai mult, restrângerea cu titlu de pedeapsă a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți este permisă, așa cum prevede art. 53 din Constituție, pentru apărarea ordinii publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor. Instituirea pedepselor aplicabile și a condițiilor de aplicare și executare a acestora, fie ele pedepse principale, complementare sau accesorii constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Faptul că prin lege s-a prevăzut că o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate este totodată condamnată și la interzicerea drepturilor limitativ prevăzute în art. 64 din Codul penal, până la executarea în întregime a pedepsei principale sau până la considerarea ca executată, reprezintă o opțiune de politică penală a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 alin. 1 lit. a), b), c) cu denumirea marginală

Interzicerea unor drepturi și art. 71 alin. 1 cu denumirea marginală *Conținutul și modul de executare a pedepsei accesorii*, ambele din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 64 alin. 1 lit. a), b) și c): „*Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi constă în interzicerea unuia sau unora din următoarele drepturi:*

a) *dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice;*

b) *dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat;*

c) *dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate, de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii;*”;

— Art. 71 alin. 1: „*Pedeapsa accesorie constă în interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64. Condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii atrage de drept interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. a)—c) din momentul în care*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a), b), c) și art. 71 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Liviu Ștefan Predoiu, Gheorghe Raită și Ștefan Preda în Dosarul nr. 5.161/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie, de Valerică Pantus și Tudorel Batca (Bîta) în Dosarul nr. 1.950/231/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală, de Marinică Roznovăț în Dosarul nr. 7/121/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală, de Violeta Șerpaz în Dosarul nr. 4.712/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală și de Gheorghe Balic (Balac) în Dosarul nr. 16/121/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 740

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 51 alin. 2, art. 52, art. 386, art. 389, art. 391 și art. 392 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 51 alin. 2, art. 52, art. 386, art. 389, art. 391 și art. 392 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Frederick Furs” — S.R.L. Suceava și Zuckermann Alexander în Dosarul nr. 319,1/114/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze de familie și cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, partea Gheorghe Toma a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 184 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 și art. 71 din Codul penal, și prin Decizia nr. 438 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi din Codul penal, pentru considerentele acolo arătate, care, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece textele contestate nu permit formularea unei cereri de recuzare a tuturor magistraților pentru motive întemeiate și nu prevăd posibilitatea ca o cale extraordinară de atac, cum este contestația în anulare, să fie judecată de alți magistrați imparțiali. De asemenea, părțile care apelează la calea de atac a contestației în anulare nu beneficiază de aceleași garanții prevăzute pentru acelea care apelează la calea de atac a recursului, în sensul de a nu fi judecați de aceiași magistrați care și-au spus cuvântul cu privire la pricină.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze de familie și cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

Cât privește critica față de art. 53 din Constituție, Avocatul Poporului arată că, prin conținutul lor, prevederile contestate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, dispozițiile legale prin care se stabilesc cazurile în care se poate face contestație în anulare, instanța competentă, procedura de judecată, precum și modul de reglementare a cererii de recuzare nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normelor juridice.

Nu este afectat nici liberul acces la justiție, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 392 alin. 4 din Codul de procedură penală, sentința dată în contestație este supusă apelului, iar decizia dată în apel este supusă recursului. În plus, modul de reglementare a cererii de recuzare dă expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor unui proces echitabil.

Prevederile art. 23 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 51 alin. 2, art. 52, art. 386, art. 389, art. 391 și art. 392 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Frederick Furs” — S.R.L. Suceava și Zuckermann Alexander în Dosarul nr. 319,1/114/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze de familie și cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 cu denumirea marginală *Judecător care s-a pronunțat anterior*, art. 51 alin. 2 cu denumirea marginală *Recuzarea*, art. 52 cu denumirea marginală *Procedura de soluționare în cursul judecării*, art. 386 cu denumirea marginală *Cazurile de contestație în anulare*, art. 389 cu denumirea marginală *Instanța competentă*, art. 391 cu denumirea marginală *Admiterea în principiu* și art. 392 cu denumirea marginală *Procedura de judecare*, toate din Codul de procedură penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate își susțin criticile din perspectiva unor omisiuni legislative, fiind nemulțumiți nu de conținutul reglementărilor, ci de faptul că nu permit formularea unei cereri de recuzare a tuturor magistraților și nu prevăd posibilitatea ca o cale extraordinară de atac, cum este contestația în anulare, să nu fie judecată de magistrații instanței de recurs care au pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere ori de magistrații care au pronunțat hotărârea definitivă. Așa fiind, din această perspectivă critica autorilor excepției este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, neputând modifica sau completa prevederile supuse controlului.

De asemenea, autorii excepției susțin neconstituționalitatea textelor contestate comparându-le cu dispozițiile procesual penale care reglementează celelalte căi de atac. Or, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, în Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele.

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 851

din 8 iulie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase
și pietrelor prețioase în România și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, excepție ridicată de Iosif Jager în Dosarul nr. 427/302/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 și ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul nr. 167/1958, considerând că textul legal criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 427/302/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958**, excepție ridicată de Iosif Jager în cauza ce are ca obiect judecarea apelului împotriva sentinței de respingere a cererii formulate de autorul excepției în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece prevede excluderea de la măsurile reparatorii, deși titlul de stat la purtător reprezintă dreptul său în valută liber convertibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul nr. 167/1958, se susține că, întrucât titlurile de stat la purtător „nu au fost chemate la plată după anul 1990”, termenul de prescripție de 3 ani nu poate fi aplicat fără a fi încălcate prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție referitoare la garantarea creanțelor asupra statului.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă niciunul dintre textele constituționale invocate în susținerea excepției.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că instituirea unui termen în cadrul căruia se poate valorifica un drept nu poate crea o stare de discriminare între persoanele aflate în aceeași situație.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, publicat în Buletinul Oficial nr. 19 din 21 aprilie 1958, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000: „(1) *Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 4 au fost preluate abuziv de către stat pot solicita restituirea acestora judecătoriei în raza căreia domiciliază sau își au sediul, până la data de 31 decembrie 2009* [...]”

(12) *În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin preluare abuzivă se înțelege preluarea efectuată în baza următoarelor acte normative:*

a) *Legea nr. 638/1946 pentru controlul producției, prelucrării și circulației metalelor prețioase;*

b) *Legea nr. 284/1947 pentru cedarea către Banca Națională a României a aurului, valurilor efective și altor mijloace de plată străine;*

c) *Decretul nr. 83/1949 pentru completarea unor dispozițiuni din Legea nr. 187/1945;*

d) *Decretul nr. 111/1951 privind reglementarea situației bunurilor de orice fel supuse confiscării, confiscate, fără moștenitori sau fără stăpân, precum și a unor bunuri care nu mai folosesc instituțiilor bugetare;*

e) *Decretul nr. 210/1960 privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase;*

f) *Decretul nr. 302/1965 privind unele măsuri referitoare la obiectele confecționate din metale prețioase, la metalele și pietrele prețioase;*

g) *Decretul nr. 244/1978 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase.*”;

— Art. 3 din Decretul nr. 167/1958: „*Termenul prescripției este de 3 ani.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele dispoziții constituționale: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul la justiție și art. 44 alin. (1) referitor la garantarea creanțelor asupra statului.

Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției solicită completarea textelor de lege în sensul criticii formulate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Ca atare, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

În acest sens, prin deciziile nr. 157 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 10 mai 2004, și nr. 808 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, Curtea a respins, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, statuând că pentru soluționarea excepției „textul criticat ar trebui să prevadă ca de măsurile reparatorii să beneficieze și alte persoane, ale căror bunuri au fost confiscate prin acte normative, care în mod abuziv îngrădeau dreptul de proprietate, ceea ce ar presupune o intervenție nemijlocită din partea Curții în activitatea de legiferare.”

Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 3 din Decretul nr. 167/1958, pentru motive asemănătoare cu cele din prezenta cauză și, prin raportare, pe lângă alte texte constituționale, și la art. 21 alin. (3) și art. 44 din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin deciziile nr. 216 din

13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, și nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003. Astfel, prin Decizia nr. 216 din 13 martie 2007, în legătură cu susținerile privind încălcarea art. 44 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că „recunoașterea, prin lege, a dreptului la despăgubiri numai pentru anumite bunuri preluate abuziv în timpul regimului comunist reprezintă o opțiune a legiuitorului, care este în concordanță cu caracterul reparator al acestei legi, pe de o parte, și care ține de politica legislativă fiscală a statului, pe de altă parte”, precum și că „această opțiune este în deplină concordanță cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege”.

De asemenea, prin Decizia nr. 296 din 8 iulie 2003, Curtea a statuat că instituția prescripției, în general, și termenul în raport cu care aceasta își produce efectele nu pot fi considerate de natură să îngrădească accesul liber la justiție, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Departe de a constitui o negare a dreptului în sine, asemenea exigențe dau expresie ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire în egală măsură.

Cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Curtea reține, de asemenea, că instituirea, prin art. 3 din Decretul nr. 167/1958, a termenului prescripției de 3 ani nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece îi privește în egală măsură pe toți cetățenii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Iosif Jager în Dosarul nr. 427/302/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 852

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d)
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maricica Boutiuc în Dosarul nr. 6.913/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textul legal criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.913/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000**, excepție ridicată de Maricica Boutiuc în cauza ce are ca obiect judecarea contestației împotriva deciziei prin care a fost suspendată plata pensiei de urmaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece prin aplicarea lor beneficiarul pensiei de urmaș este discriminat comparativ cu beneficiarii obligației de întreținere prevăzute de art. 86—96 din Codul familiei.

Se mai susține că este încălcat și dreptul la învățătură prevăzut de art. 32 din Constituție, beneficiarul pensiei de urmaș fiind nevoit să își plătească taxele pentru studii în condițiile în care pensia îi este insuficientă.

Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate, referitoare la ajutorul acordat de stat în această formă, exprimă voința legiuitorului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni, iar nu identitatea de tratament în ceea ce privește aplicarea unor măsuri.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, care au următorul cuprins:

— Art. 92: „(1) *Plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care: [...]*

d) beneficiarul unei pensii de urmaș realizează dintr-o activitate profesională venituri brute lunare mai mari de o pătrime din salariul mediu brut pe economie, stabilit conform art. 5 alin. (3).”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele dispoziții constituționale: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 32 privind dreptul la învățătură.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 prevede unul dintre cazurile în care se suspendă plata pensiei, și anume atunci când beneficiarul unei pensii de urmaș realizează dintr-o activitate profesională venituri brute lunare mai mari de o pătrime din salariul mediu brut pe economie.

Prevederile art. 86—96 din Codul familiei se referă la obligația de întreținere, stabilind condițiile în care aceasta există.

Din analiza celor două categorii de reglementări, rezultă, în mod evident, că atât natura lor juridică, cât și sfera de reglementare sunt diferite. Or, în această situație se justifică existența unor tratamente juridice diferite, încât principiul egalității nu este afectat.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin invocarea dispozițiilor art. 32 din Constituție, Curtea constată că aceasta este, de asemenea, neîntemeiată. Asigurarea de către stat a dreptului la învățătură nu este afectată de acordarea pensiei de urmaș în anumite condiții, prevederile constituționale fiind aplicabile, fără nicio restricție, inclusiv persoanelor prevăzute de art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000, cu atât mai mult cu cât alin. (4) al art. 32 din Constituție prevede gratuitatea învățământului de stat, precum și acordarea de burse sociale de studii copiilor și tinerilor proveniți din familii defavorizate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maricica Boutiuc în Dosarul nr. 6.913/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigiilor de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 855

din 8 iulie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 195 din Legea nr. 53/2003 —
Codul muncii**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Mihai Furtună Vasile în Dosarul nr. 3.573/105/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textul legal criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.573/105/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Mihai Furtună Vasile în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la decizia de modificare a contractului de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 41 alin. (1) și (2), art. 42 alin. (1) și art. 53 alin. (1) din Constituție, deoarece interzic salariatului care a beneficiat de un curs de pregătire profesională inițierea încetării contractului individual de muncă înainte de expirarea timpului prevăzut în

actul adițional la contractul de muncă, dând astfel posibilitatea angajatorului de a beneficia în mod forțat de creșterea calității forței de muncă dobândită de salariatul respectiv.

Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu îngrădesc dreptul la muncă sau libertatea alegerii locului de muncă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că salariatul care a beneficiat de un stagiu de formare profesională cu durată mai mare de 60 de zile poate avea inițiativa încetării contractului individual de muncă, dar cu respectarea obligațiilor asumate prin acel contract.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 195: „(1) *Salariații care au beneficiat de un curs sau un stagiu de formare profesională mai mare de 60 de zile în condițiile art. 194 alin. (2) lit. b) și alin. (3) nu pot avea inițiativa*

încetării contractului individual de muncă o perioadă de cel puțin 3 ani de la data absolvirii cursurilor sau stagiului de formare profesională.

(2) Durata obligației salariatului de a presta muncă în favoarea angajatorului care a suportat cheltuielile ocazionate de formarea profesională, precum și orice alte aspecte în legătură cu obligațiile salariatului, ulterioare formării profesionale, se stabilesc prin act adițional la contractul individual de muncă.

(3) Nerespectarea de către salariat a dispoziției prevăzute la alin. (1) determină obligarea acestuia la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită conform actului adițional la contractul individual de muncă.

(4) Obligația prevăzută la alin. (3) revine și salariaților care au fost concediați în perioada stabilită prin actul adițional, pentru motive disciplinare, sau al căror contract individual de muncă a încetat ca urmare a arestării preventive pentru o perioadă mai mare de 60 de zile, a condamnării printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune în legătură cu munca lor, precum și în cazul în care instanța penală a pronunțat interdicția de exercitare a profesiei, temporar sau definitiv.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (1) și (2) referitoare la muncă și protecția socială a muncii, art. 42 alin. (1) privind interzicerea muncii forțate și ale 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii prevăd îndatoririle salariaților care au beneficiat de un curs sau de un stagiul de formare profesională cu durată mai mare de 60 de zile, în condițiile în care toate cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională au fost suportate de către angajator. Potrivit art. 193 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, toate aceste îndatoriri trebuie să fie prevăzute într-un act adițional la contractul individual de muncă, asupra căruia părțile au convenit de comun acord. Rezultă că reglementările legale criticate stabilesc condițiile de participare a angajaților la stagiile de pregătire profesională inițiate de angajator, în cadrul cărora se interzice angajatului care a beneficiat de un curs sau de un stagiul de pregătire profesională în aceste condiții să aibă inițiativa încetării contractului individual de muncă pe o perioadă de cel puțin 3 ani. Această normă prohibitivă nu este însă una absolută, ci se coroborează cu prevederile alin.(3) al aceluiași articol, care instituie sancțiunea pentru nerespectarea interdicției

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Mihai Furtună Vasile în Dosarul nr. 3.573/105/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

sus-menționate, și anume suportarea de către angajat a tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită conform actului adițional la contractul individual de muncă. Ca atare, nu se poate susține că prevederile art. 194 și 195 din Legea nr. 53/2003 îngrădesc dreptul la muncă sau libertatea alegerii locului de muncă, consacrate de art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, și cu atât mai mult nu poate fi vorba de muncă forțată în sensul prevederilor constituționale ale art. 42. De altfel, însuși alin. (2) lit.c) al art. 42 din Constituție prevede că prestațiile care fac parte din obligațiile civile normale stabilite de lege nu constituie muncă forțată.

Totodată, Curtea reține că prevederile legale criticate nu sunt contrare nici dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Constituție, deoarece în cauză nu poate fi vorba, astfel cum s-a arătat mai înainte, de încălcarea unor drepturi constituționale.

Prin Decizia nr. 271 din 22 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 15 iulie 2004, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 195 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 53/2003 ca fiind neîntemeiată, în cuprinsul acestei decizii s-a reținut că, în condițiile în care salariatul a beneficiat de un curs sau de un stagiul de formare profesională cu durată mai mare de 60 de zile poate avea inițiativa încetării contractului individual de muncă, dar cu respectarea unei obligații asumate printr-un act adițional la contractul individual de muncă. Pentru nerespectarea obligațiilor asumate prin actul adițional, salariatul suportă consecințele prevăzute în acel contract, cu care a fost de acord înainte de începerea cursului sau a stagiului de formare profesională.

În ceea ce privește pretinsa supunere la muncă forțată, Curtea a constatat că aceste susțineri ale autorului excepției nu pot fi primite, întrucât art. 195 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii îi interzice salariatului doar inițierea încetării contractului individual de muncă înainte de expirarea timpului prevăzut în actul adițional, în care trebuie să presteze munca în folosul angajatorului care a suportat cheltuielile ocazionate de formarea sa profesională. Salariatul nu este ținut cu forța la același loc de muncă, dar, dacă nu își respectă angajamentul luat prin actul adițional, poate fi obligat să restituie angajatorului cheltuielile suportate de acesta, proporțional cu perioada nelucrată.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza ei își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 856

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „To Ro Wood” — S.R.L. în Dosarul nr. 497/33/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textul legal criticat nu încalcă dreptul la apărare invocat în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 497/33/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „To Ro Wood” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea anulării procesului-verbal de licitație.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 24 și 53 din Constituție, deoarece impune persoanei aflate în litigiu de a se informa prin Buletinul procedurilor de insolvență, în vederea citării în fața instanței de recurs.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu instituie cerințe excesive, nejustificate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că părțile interesate au posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești cu cereri și întâmpinări și de a exercita căile de atac în condițiile procedurale stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 8: „(3) *Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 prevede procedura de judecare a recursului declarat împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11 din aceeași lege, în cadrul căreia citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență. Modalitatea în care dispozițiile legale au fost redactate nu încalcă niciunul dintre textele constituționale invocate în susținerea excepției. Buletinul procedurilor de insolvență reprezintă publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești și de administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii prevăzute de această lege. Procedura insolvenței, prin caracterul său special și scopul urmărit, presupune soluționarea cu celeritate a cauzelor de această natură. În acest cadru, modalitatea în care a fost reglementată citarea părților după un prim grad de jurisdicție este rațională, de natură să ajungă la cunoștința celor interesați; părțile se citează conform Codului de procedură civilă în fața instanței de fond, astfel încât la instanța de recurs nu se

mai poate susține necunoașterea procedurii insolvenței de către partea în prealabil citată și informată de existența litigiului.

În consecință, Curtea constată că prevederea art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 care stipulează că citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență nu îngrădește, sub nicio formă, dreptul la apărare al părților, pe care și-l pot exercita în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

tot cursul judecării recursului, fiindu-le asigurat inclusiv dreptul de a fi asistate de un avocat.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cauză, întrucât, astfel cum s-a arătat, textul de lege criticat nu restrânge niciun drept constituțional.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței excepție ridicată de Societatea Comercială „To Ro Wood” — S.R.L. în Dosarul nr. 497/33/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice

Văzând Referatul de aprobare al Autorității de Sănătate Publică și Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății Publice nr. E.N. 7.707 din 16 iulie 2008,

în conformitate cu prevederile art. 6 lit. f) pct. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 și 71 bis din 26 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— la anexa nr. III, partea 1 „Substanțele care pot fi folosite numai în anumite condiții și limite de admisibilitate”, după poziția 101 se introduce poziția 102, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 16 noiembrie 2008.

Art. III. — După data de 16 februarie 2009 este interzisă comercializarea sau furnizarea către consumatorul final a

produselor cosmetice care nu se conformează prevederilor din anexa prezentului ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății Publice și autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezentul ordin transpune prevederile Directivei Comisiei 2008/14/CE din 15 februarie 2008 de modificare a Directivei Consiliului 76/768/CEE cu privire la produsele cosmetice, în scopul adaptării anexei nr. III a acesteia la progresul tehnic, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 42 din 16 februarie 2008.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 17 iulie 2008.

Nr. 1.329.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Nr. crt.	Substanța/Denumirea INCI	Domeniul de aplicare	Concentrația maximă admisă în produsul cosmetic finit	Alte limitări și exigențe	Condițiile de folosire și precauțiile care trebuie menționate pe etichetă
0	1	2	3	4	5
„102	Glioxal Glyoxal (INCI) Nr. CAS 107-22-2 Nr. EINECS 203-474-9		100 mg/kg”		

MINISTERUL JUSTIȚIEI

O R D I N

privind republicarea Ordinului ministrului justiției nr. 710/C/1995 pentru adoptarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Având în vedere prevederile art. 107 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995 pentru adoptarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările și completările aduse prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.410/C/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 15 februarie 1997, Ordinul ministrului justiției nr. 2.503/C/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 18 noiembrie 2002, Ordinul ministrului justiției nr. 1.758/C/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 20 iulie 2004, Ordinul ministrului justiției nr. 2.198/C/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 11 octombrie 2006, Ordinul

ministrului justiției nr. 2.308/C/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006, Ordinul ministrului justiției nr. 655/C/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007, Ordinul ministrului justiției nr. 1.850/C/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 8 august 2007, și, respectiv, prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.302/C/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 13 septembrie 2007, va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Zsuzsánna Péter,
secretar de stat

București, 14 iulie 2008.
Nr. 1.927/C.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

O R D I N

privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 12.2.2, 12.2.3 și 12.2.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007,

având în vedere prevederile art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Articol unic. — Capitolul III „Structura Contului general al datoriei publice” din Normele metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 1 se completează cu următoarea frază:

„În Contul general al datoriei publice la 31 decembrie 2007, instrumentele noi de datorie introduse în datoria publică în

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și cu Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, nu se raportează cu sold inițial, ci doar cu tranzacții în cursul anului 2007, pentru a nu modifica soldul inițial al datoriei publice care corespunde soldului datoriei publice raportat prin Contul general al datoriei publice la 31 decembrie 2006.”

2. La punctul 3 paragraful al doilea, poziția E.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„E. Alte finanțări rambursabile, din care:

1. împrumuturi din contul general al Trezoreriei Statului:

— în valuta tranzacției;

— în euro și în lei;”.

3. La punctul 7, paragraful al doilea se modifică și va avea următorul cuprins:

„Datele din Contul general al datoriei publice locale se completează astfel:

— coloana 1 se completează cu denumirea județului, a tipului de instrument de datorie, valutele în care se contractează instrumentele de datorie;

— în coloana 2 se înscrie valuta în care s-au efectuat tranzacțiile;

— coloanele 3 și 4 cuprind soldul finanțării rambursabile la începutul anului, în valuta tranzacțiilor și, respectiv, în lei. Aceste date trebuie să corespundă cu cele raportate la finele anului precedent;

— în coloana 5 se înscriu tragerile efectuate din finanțarea rambursabilă, în valuta tranzacțiilor;

— în coloana 6 se înscriu rambursările de capital din finanțările angajate și utilizate, în valuta tranzacțiilor;

— în coloana 7 se stabilește soldul la sfârșitul anului în valuta tranzacțiilor, pentru fiecare instrument de datorie publică locală, ca diferență între suma soldului de la începutul anului (coloana 3) cu tragerile (coloana 5) și rambursările (coloana 6);

— în coloana 8 se înscrie contravaloarea în lei a soldului instrumentului de datorie publică locală la sfârșitul anului, stabilită la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi din perioada pentru care se face raportarea;

— lit. A «Titluri de valoare — obligațiuni municipale», din care:

— în lei, în coloanele 4 și 8 se înscrie totalul în lei, rezultat din adunarea datelor respective;

— în valută, în coloanele 3 și 7 se înscrie soldul împrumuturilor obligatate, totalizat pe feluri de valute ale tranzacțiilor, și anume: dolari SUA, euro etc.;

— lit. B «Împrumuturi de la instituții financiare și de credit», din care:

— în lei, în coloanele 4 și 8 se înscrie totalul în lei, rezultat din adunarea datelor respective;

— în valută, în coloanele 3 și 7 se înscrie soldul împrumuturilor, totalizat pe feluri de valute ale tranzacțiilor, și anume: dolari SUA, euro etc.;

— lit. C «Alte tipuri de finanțare», din care:

— în lei, în coloanele 4 și 8 se înscrie totalul în lei, rezultat din adunarea datelor respective;

— în valută, în coloanele 3 și 7 se înscrie soldul finanțărilor rambursabile (credite furnizor, leasing financiar), totalizat pe feluri de valute ale tranzacțiilor, și anume: dolari SUA, euro etc.;

— lit. D «Totalul în valutele tranzacțiilor», se completează astfel:

— în coloanele 3 și 7 se înscrie soldul finanțărilor rambursabile, totalizat pe feluri de valute ale tranzacțiilor, și anume: dolari SUA, euro etc.;

— în coloanele 4 și 8 se înscrie totalul în lei, rezultat din adunarea datelor respective;

— lit. E «Total în euro și în lei» se completează la coloanele 3 și 7 în euro, iar la coloanele 4 și 8 în lei, astfel:

— totalul în euro se stabilește astfel: valutele, cu excepția euro, se transformă în euro la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi a anului de raportare, reprezentând raporturile de schimb dintre valutele respective și euro;

— totalul în lei se va calcula utilizându-se cursul valutar leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil pentru ultima zi a anului de raportare.”

4. La punctul 8, paragraful al doilea se modifică și va avea următorul cuprins:

„Situația garanțiilor locale se întocmește în structura prezentată în anexa nr. 7, astfel:

— coloana 1 se completează cu denumirea județului, a tipului de instrument de datorie pentru care s-a emis garanția (împrumuturi contractate și/sau bilete la ordin avalizate), valutele în care se contractează instrumentele de datorie;

— în coloana 2 se înscrie valuta de contract sau a tranzacției;

— coloanele 3 și 4 cuprind valoarea garanției emise în valuta de contract și, respectiv, în lei. Echivalentul în lei se calculează la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi din perioada pentru care se face raportarea;

— coloanele 5—10 se completează cu informații referitoare la împrumut, astfel:

— coloanele 5 și 6 cuprind soldul împrumutului la începutul anului, în valuta tranzacțiilor și, respectiv, în lei. Aceste date trebuie să corespundă cu cele raportate la finele anului precedent;

— în coloana 7 se înscriu tragerile efectuate în cursul anului de raportare, în valuta tranzacțiilor;

— în coloana 8 se raportează rambursările de rate de capital efectuate în cursul anului de raportare, în valuta tranzacțiilor;

— în coloana 9 se stabilește soldul împrumutului la sfârșitul anului, în valuta tranzacțiilor, ca diferență între suma soldului de la începutul anului (coloana 5) cu tragerile efectuate (coloana 7) și rambursările de rate de capital (coloana 8);

— în coloana 10 se înscrie contravaloarea în lei a soldului împrumutului la sfârșitul anului, calculată la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi din perioada pentru care se face raportarea;

— lit. A «Total în valută» se completează astfel:

— în coloanele 3, 5 și 9 se înscrie valoarea împrumuturilor, totalizată pe feluri de valute, și anume: dolari SUA, euro etc.;

— în coloanele 4, 6 și 10 se înscrie totalul în lei, rezultat din adunarea valorilor respective;

— lit. B «Totalul în euro și în lei» se completează în coloanele 3, 5 și 9 în euro, iar în coloanele 4, 6 și 10 în lei, astfel:

— totalul în euro se stabilește astfel: valutele, cu excepția euro, se transformă în euro la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi a anului de raportare, reprezentând raporturile de schimb dintre valutele respective și euro, cu excepția împrumuturilor pentru care împrumutătorul a comunicat echivalentul în euro la curs istoric;

— totalul în lei se calculează utilizându-se cursul valutar leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi a anului de raportare.”

5. Anexele nr. 6 și 7 la normele metodologice se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 14 iulie 2008.

Nr. 2.168.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 6 la normele metodologice)

CONTUL GENERAL
al datoriei publice locale la data de 31 decembrie

Denumire județ, instrument de datorie, valută	Valuta tranzacției	Soldul la începutul anului în valuta tranzacției (mil.)	Soldul la începutul anului (mil. lei)	Rulajul anului..... în valuta tranzacției (mil.) Trageri	Rulajul anului..... în valuta tranzacției (mil.) Rambursări	Soldul la finele anului în valuta tranzacției (mil.)	Soldul la finele anului (mil. lei)
1	2	3	4	5	6	7=3+5-6	8
A. Titluri de valoare — obligațiuni municipale a) în lei b) în valută B. Împrumuturi de la bănci a) în lei b) în valută C. Alte tipuri de finanțare a) în lei b) în valută D. Total în valutele tranzacțiilor E. Total în euro și în lei							

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 7 la normele metodologice)

SITUAȚIA
garanțiilor locale la data de 31 decembrie

Denumire județ, instrument de datorie, valută	Valuta de contract sau a tranzacției	Valoarea garanției emise în valută (mil.)	Valoarea garanției emise (mil. lei)	Soldul finanțării garantate la începutul anului în valută (mil.)	Soldul finanțării garantate la începutul anului (mil. lei)	Rulajul finanțării garantate în anul..... în valută (mil.) Trageri	Rulajul finanțării garantate în anul în valută (mil.) Rambursări	Soldul finanțării garantate la finele anului în valută (mil.)	Soldul finanțării garantate la finele anului (mil. lei)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A. Total în valută B. Total în euro și în lei									

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind structura anului școlar 2008—2009

În temeiul Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anul școlar 2008—2009 are 35 de săptămâni de cursuri, însumând 172 de zile lucrătoare.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), se stabilește:

a) pentru clasele a IX-a și a X-a de la școala de arte și meserii, pentru clasa a XII-a de liceu — filiera tehnologică, ruta directă de calificare, și pentru clasa a XIII-a de liceu — filiera tehnologică, ruta progresivă de calificare, durata cursurilor este de 36 de săptămâni, însumând 177 de zile lucrătoare. A 36-a săptămână prevăzută de planul-cadru va fi alocată instruirii practice/stagiului de pregătire practică pentru dobândirea experienței în condiții reale de muncă. Orele prevăzute pentru această săptămână vor fi planificate de fiecare unitate de

învățământ, în funcție de prevederile contractului/convenției de colaborare cu partenerii sociali;

b) pentru clasa a XI-a — anul de completare, pentru clasa a XI-a de liceu — filiera tehnologică, ruta directă de calificare, și pentru clasa a XII-a de liceu — filiera tehnologică, ruta progresivă de calificare, durata cursurilor este de 37 de săptămâni, însumând 182 de zile lucrătoare. Ultimele două săptămâni de cursuri pentru aceste clase, cuprinse între 15 și 26 iunie 2009, sunt săptămâni de stagiul de pregătire practică;

c) pentru învățământul postliceal (școală postliceală și școală de maiștri), durata cursurilor este cea stabilită prin planurile de învățământ în vigoare.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Art. 2. — Anul școlar 2008—2009 începe pe data de 1 septembrie 2008, se încheie pe data de 31 august 2009 și se structurează pe două semestre, după cum urmează:

Semestrul I

Cursuri — luni, 15 septembrie 2008 — vineri, 19 decembrie 2008

În perioada 27 octombrie — 2 noiembrie 2008, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanță — sâmbătă, 20 decembrie 2008 — duminică, 4 ianuarie 2009

Cursuri — luni, 5 ianuarie 2009 — vineri, 30 ianuarie 2009

Vacanța intersemestrială — sâmbătă, 31 ianuarie 2009 — duminică, 8 februarie 2009

Semestrul al II-lea

Cursuri — luni, 9 februarie 2009 — vineri, 10 aprilie 2009

Vacanță — sâmbătă, 11 aprilie 2009 — luni, 20 aprilie 2009

Cursuri — marți, 21 aprilie 2009 — vineri, 12 iunie 2009

Vacanța de vară — sâmbătă, 13 iunie 2009 — duminică, 13 septembrie 2009.

Art. 3. — În anul școlar 2008—2009 se vor acorda zilele libere prevăzute de lege și de contractele de muncă aplicabile.

Art. 4. — (1) Tezele de pe semestrul I al anului școlar 2008—2009 se susțin, de regulă, până la data de 19 decembrie 2008.

(2) Tezele de pe semestrul al II-lea al anului școlar 2008—2009 se susțin, de regulă, până la data de 15 mai 2009.

Art. 5. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climaterice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba, la cererea conducerii unităților de învățământ, modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

(2) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării numărului de zile de cursuri stabilit la art. 1, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenul de bacalaureat și de absolvire.

Art. 6. — Calendarul examenului național de bacalaureat, al examenelor de absolvire, respectiv de certificare a competențelor profesionale, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a se aprobă prin ordine distincte ale ministrului educației, cercetării și tineretului.

Art. 7. — Secretariatul de Stat pentru Învățământul Preuniversitar, Direcția generală management învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților și relația cu Parlamentul, Direcția generală managementul resurselor umane, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, conducerile unităților de învățământ vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 9 iulie 2008.
Nr. 4.721.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești,
aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005**

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 139 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 93, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Actele de sesizare a instanței, depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier ori fax,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

se depun la registratură, unde, în aceeași zi, după stabilirea obiectului cauzei, primesc număr din aplicația ECRIS și dată certă.

(2) Stabilirea obiectului cauzei se face, de regulă, de către un greșier cu studii superioare, sub coordonarea unui judecător. După stabilirea numărului din aplicația ECRIS, dosarele se predau personalului responsabil cu efectuarea repartizării aleatorii, având atașate dovezile privind modul în care au fost transmise.

(3) Celelalte cereri și acte de orice natură, inclusiv corespondența cu caracter administrativ, sosite prin poștă, curier, fax, e-mail sau prin orice alt mijloc de comunicare, se înregistrează în registrul general de dosare, registrul de intrare-ieșire a corespondenței administrative ori în registrul de evidență a petițiilor și se prezintă, după caz, președintelui instanței sau, atunci când cererea privește un dosar aflat pe rolul instanței, completului căruia i-a fost repartizată cauza. În cazul în care o cerere sau un act privește un dosar aflat pe rolul instanței în ziua depunerii lui, după înregistrare, grefierul registrator îl va preda direct grefierului de ședință.”

2. La articolul 95, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Repartizarea cauzelor se va efectua în sistem informatic prin programul ECRIS.”

3. La articolul 95, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) La cererea motivată a completului de judecată investit cu soluționarea unui dosar care în mod constant necesită un timp de lucru ce acoperă durata normală a unei ședințe de judecată, colegiul de conducere al instanței poate să dispună, până la soluționarea cauzei respective sau până la un alt moment al procesului, ca acelui complet să nu îi mai fie repartizate alte cauze.”

4. La articolul 96¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererile privind măsurile asigurătorii se repartizează aleatoriu, dacă nu este pe rol o judecată asupra fondului.”

5. La articolul 98, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Dacă în urma soluționării incidentelor procedurale prevăzute la alin. (2) se constată că, din motive prevăzute de lege, completul căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza nu este în măsură să judece, dosarul se repartizează aleatoriu.

(4) În situația în care incidentele procedurale se referă la o parte din membrii completului de judecată, soluționarea acestora se va face de către un complet constituit prin includerea judecătorului sau a judecătorilor stabiliți prin planificarea de permanență, pe materii, realizată cel puțin semestrial. Completul de judecată astfel constituit va păstra cauza pentru judecată în situația în care, în urma soluționării incidentelor procedurale, se va stabili că judecătorul sau judecătorii cu privire la care s-au invocat incidentele procedurale nu pot participa la judecarea cauzei.”

6. La articolul 98, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Planificarea de permanență se face pentru fiecare zi. În cazul în care incidentele procedurale prevăzute la alin. (4) nu se soluționează în ziua în care au fost invocate, întregirea completului se face cu judecătorul sau judecătorii din planificarea de permanență din ziua în care acestea au fost invocate. Dacă incidentul procedural se invocă între termenele de judecată, în alcătuirea completului intră judecătorul sau judecătorii din lista de permanență aferentă zilei în care s-a stabilit termenul de judecată.”

7. La articolul 98, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul existenței, într-o singură zi, a mai multor incidente procedurale sau a situațiilor de absență a membrilor completului de judecată, soluționarea acestora se face, prin rotație, de judecătorii aflați pe planificarea de permanență din acea dată, în ordinea înregistrării.”

8. La articolul 99, alineatele (5), (7) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Repunerea pe rol a cauzei după suspendare, pentru continuarea judecării sau pentru perimare, se va realiza de către completul investit aleatoriu cu soluționarea cauzei. În cazul în care acest complet a fost desființat sau membrii acestuia nu mai funcționează în cadrul instanței, dosarul se va repartiza completului care are același număr în noua configurație. În situația în care nu există un asemenea complet, dosarul se va repartiza completului imediat următor competent să judece cauza, corespunzător fazei procesuale în care se află aceasta. Aceeași rezolvare se va da cererilor de îndreptare a erorilor materiale și cererilor de completare a hotărârii.

.....
(7) Completul de divergență se va constitui potrivit art. 54 alin. (4) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin includerea președintelui sau a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului din planificarea de permanență aferentă datei la care se vor relua dezbaterile.

.....
(9) Cererile de suspendare a executării hotărârilor supuse căilor de atac se vor soluționa de completul care a fost investit cu judecarea cauzei. Dacă cererea de suspendare se înregistrează înainte de sosirea dosarului, aceasta se va repartiza în procedura aleatorie.”

9. La articolul 99¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererile de recurs ulterioare formulate împotriva altor hotărâri care vizează același debitor vor primi coperte inscripționate cu același număr unic de dosar, atribuit prin repartizarea aleatorie a primului recurs, și cu mențiunea «supliment — recurs ...» 1, 2, 3, ..., după caz. Pentru soluționarea fiecărui recurs, completul astfel investit poate pronunța câte o decizie.”

10. La articolul 99², alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Numărul unic dat de instanța de fond se păstrează fără modificări pe tot parcursul soluționării dosarului până la executarea hotărârii. În situația casărilor cu trimitere spre rejudecare ori în alte situații în care în mod obiectiv programul nu permite păstrarea aceluiași număr, se va genera un număr nou în sistem informatic.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Lidia Bărbulescu**

București, 26 iunie 2008.
Nr. 614.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 282957